

Návštěva maďarských chovatelů

Na zasedání European Conservation and Breeding Group (ECBG), které jsme hostili v Brně v říjnu 2018, maďarská sekce World Pheasant Association (WPA) podepsala přístupovou smlouvu k WPA. Rodina WPA se tak rozrostla o dalšího člena. Již v Brně jsme se domluvili na prvním mezinárodním setkání WPA v Maďarsku. Termín naši maďarští přátelé zvolili v polovině srpna, tak aby se vyhnuli jarní nejintenzivnější části chovné sezóny. Místo setkání město Kecskemet leží asi 160 km jižně od Budapešti.

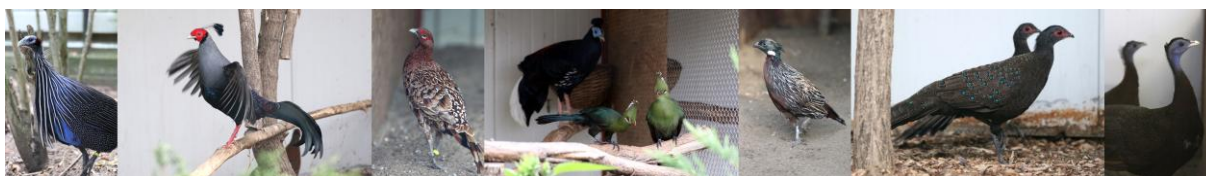
Na cestu jsem se vydal ve 2:15 v pátek 16. srpna, navigace ukázala 600 km a zhruba 7 hodin jízdy. V Bratislavě, přibližně v polovině cesty do Kecskemetu, jsem přibral slovenského kolegu Zdenka Figuru. Cesta nám uběhla rychle a po deváté jsme dorazili do hotelu, kde již probíhal zahajovací ceremoniál. John Corder ve své prezentaci představil široké pole působnosti WPA ve světě a množství výzkumných prací, kterými se WPA zabývá. Příjemně překvapeni jsme byli počtem účastníků, téměř 70 návštěvníků z několika zemí Evropy. V této souvislosti mne trochu mrzí, že více našich členů nevyužívá těchto příležitostí, sdílet své poznatky a zkušenosti s chovateli z různých zemí Evropy i celého světa. Z vlastní zkušenosti vím, že jazyková bariéra není nepřekonatelnou překážkou a pokud má člověk zájem, domluví se s každým.

V 10:30 jsme se autobusem vydali na návštěvu prvního chovatele, kterým byl sám předseda maďarské sekce WPA pan Miklós Pogány. Již při vstupu jsme byli informováni, že jeho chovatelské zařízení čítá více než 150 voliér nejenom s hrabavými ptáky, ale také s vodním ptactvem a papoušky. Z méně často chovaných druhů hrabavých bych jmenoval bažanty ohnivé (*Lophura ignita*), hoka proměnlivá (*Crax rubra*), perličky supí (*Acryllium vulturinum*) a pávy zelené (*Pavo muticus*). Stále se rozrůstající chovatelské zázemí ohromí již dnes svojí velikostí a ucelenou koncepcí. Osobně jsem nejvíce času strávil u voliér s perličkami supími, jež se pro mne v budoucnu stanou další chovatelskou výzvou. Nesmím opomenout fenotypově velmi kvalitní chovný pár bažantů bílých ušatých (*Crossoptilon*

crossoptilon drouynii). Po této návštěvě jsme se přesunuli do místní restaurace na bohatý oběd.

Po obědě jsme se vrátili do hotelu, kde jsme se ubytovali a po krátkém odpočinku jsme vyrazili k druhému chovateli panu László Kemény. Pečlivě upravená skalka, předzahrádka a pěkný dům předznamenávaly pečlivě postavená chovatelská zařízení. Množstvím voliér pan Kemény nezaostával za panem Pogánym. Mimo běžně chované druhy bažantů zaujaly dva chovné páry argusů okatých (*Argusianus argus*) a mimo hrabavých obsáhla kolekce turak. Obě návštěvy byly inspirativní a jsem přesvědčen, že jsme viděli jedny z největších privátních chovů hrabavých v Maďarsku.

Druhý den jsme se po snídani přesunuli do Bugacpuszty, kde jsme navštívili největší evropský festival „Hun-Turkic“ tradic. Hlavním programem byla ukázka života původního obyvatelstva. Jízdy více než dvou set bojovníků na koních byly vskutku imponující podívanou. Na ploše desítek hektarů byly k vidění příbytky, archeologické nálezy, dobové oblečení a zbraně. Nedílnou součástí bylo rozsáhlé tržiště s prodejem dobových předmětů.

Celá akce se konala ve velmi přátelské a pohodové atmosféře, za což jsme našim maďarským přátelům poděkovali. Již dnes se těším na další návštěvu a setkání.

Text: Ing. Jiří Mrnka, Foto: Zdenko Figura

WPA CZ-SK